

Nada

Nada

„Marta reče Isusu: Gospodine, da si samo ti bio ovdje, moj brat ne bi umro. Ovo su Martine riječi Isusu u povodu smrti brata Lazara. Oni izražavaju onaj osjećaj žaljenja slomljenog srca koji osjećaju milijuni kad su im njihovi voljeni oduzeti u smrti. Toliko misli prolazi kroz um u takvom trenutku - da smo učinili ovo ili ono; ili da smo poslali po drugog liječnika. Da je smrt posljedica nezgode na putovanju, možemo reći da samo naš dragi nije otišao na to putovanje, ovo se ne bi dogodilo. U Marthinom slučaju, mislila je da je Isusova odsutnost dovela do smrti njezina brata, pa je bila sklona okriviti ga.

Mnogi su dijelili Marthino stajalište u smislu da su na neki način osjećali da je Gospodin odgovoran za smrt njihove voljene osobe ili da je mogao spriječiti da se dogodi tragedija. Pa se pitaju, zašto? Oni zamišljaju da su na ovaj ili onaj način morali učiniti nešto što se nije

svidjelo Bogu ili je možda onaj koji je umro bio posebno kažnjen za nedjelo. A onda možda s drhtajem pomisle: Ako je ovo posljednje istina, kakvo je sada stanje mrtvog? Trpi li nešto gore od smrti?

Pomiješano s mislima koje muče mnoge kad smrt posjeti dom, obično je neodgovoreno pitanje o tome što leži iza groba. Hoćemo li ikada više vidjeti svoje voljene? Jesu li oni sada sretni i hoćemo li im se i mi jednog dana pridružiti u njihovoj sreći? Naša srca žude za jasnim odgovorima na sva ova mučna pitanja koja proizlaze iz naše tuge. I na ova se pitanja može odgovoriti, jer se odgovori nalaze u Riječi Božjoj.

Zašto ljudi uopće umiru? Mnogi bi bili skloni odgovoriti da je prirodno da ljudi stare i umiru; ali slabost tog odgovora je da milijuni umiru prije nego što ostare. Mračni žetelac Smrt ne poštuje osobe, jer on pogađa i mlade i stare, također svece i grešnike. Bez obzira radi li se o djetetu ili starom roditelju koji umire, šok je jednako velik. Nikada nismo spremni na smrt, a čak ni nakon tisuća godina iskustva s ovim

čudovištem, ljudska rasa nije se navikla na njegove posjete - oni uvijek dolaze kao neželjeno iznenađenje. Zapravo, ne postoji nešto poput smrti "prirodnom smrću", jer je smrt uvijek neprirodna i neželjena.

Biblija objašnjava da ljudska bića umiru zbog grijeha - ne pojedinačnog grijeha svakoga tko je pogođen smrću, već istočnog grijeha, grijeha naših praroditelja. Preko njih apostol tumači: "Grijeh uđe u svijet i grijehom smrt". (Rimljanima 5,12). Po nasljeđu svi smo mi pripadnici umiruće rase. Dobro je toga se prisjetiti kada smrt uđe u naše domove, jer nam to pomaže da shvatimo da ovo tragično iskustvo nije posljedica našeg nedostatka interesa ili brige, i da to nije posebna kazna, bilo za onoga tko je umro, niti za rođake koji ostaju. Naši voljeni umiru zbog biblijske izjave; "kao što u Adamu svi umiru." A osim toga, možemo se utješiti divnim obećanjem Božje Riječi da kao što svi u Adamu umiru, "tako će u Kristu svi oživjeti." 1. Korinćanima 15:22

MIRNO SPAVA

Vraćajući se u Isusove dane i toj voljenoj obitelji u Betaniji – Mariji, Marti i Lazaru – možemo prikupiti neke vrlo prosvjetljujuće i ohrabrujuće misli. Čini se da je Isus bio poseban prijatelj ove obitelji, a kada se Lazar razbolio, smatrali su zdravo za gotovo da će im Isus priskočiti u pomoć čim za to sazna. Isusov rad ga je u to vrijeme malo udaljio od Betanije, ali su mu dvije sestre poslale poruku koja je glasila: "Gospodine, onaj koga voliš je bolestan." Ivan 11:3

Isus je primio ovu poruku, ali dva dana nije ništa poduzeo. Na kraju je rekao svojim učenicima: "Naš prijatelj Lazar je zaspao; ali ja idem tamo da ga probudim." (Ivan 11:11). Ova je objava bila iznenađenje za njegove učenike. I oni su čuli da je Lazar ozbiljno bolestan. Vjerojatno im je Isus rekao za poruku koju je primio. Ali ako sada spava, nisu mogli razumjeti zašto bi ga Učitelj želio probuditi. Možda su mislili da je to njegova pogrešna procjena, pa su mu rekli: "Gospode, ako spava, ozdravit će." Drugim riječima, smatrali su da bi

bila velika pogreška probuditi bolesnog čovjeka koji mirno počiva u snu - da bi za njega bilo puno bolje da nastavi spavati.

Ali nisu razumjeli što je Isus htio reći. "Ali Isus je govorio o svojoj smrti", kaže nam izvještaj. (Ivan 11:13). Vidjevši da su njegovi učenici krivo razumjeli njegovu referencu da Lazar spava, rekao im je jasno: "Lazar je mrtav." (Ivan 11:14). Ovdje imamo iz Učiteljevih usana vrlo zanimljivo, au isto vrijeme i utješno gledište smrti. To je poput sna, što znači da oni koji su mrtvi miruju, čekaju, iako nesvjesno, da dođe Gospodinovo vrijeme da ih probudi iz sna - sna smrti. Stoga se pokazalo da je san jedna od biblijskih ilustracija koje nam pomažu shvatiti značenje smrti.

Dvije su glavne karakteristike sna. Jedna je da su oni koji spavaju nesvjesni. Oni nisu svjesni što se događa u svijetu oko njih. Nisu ni tužni ni sretni. Nemaju briga i ne doživljavaju uzbuđenja radosti. Niti su gladni niti žedni. U vezi s ovim stanjem Sveto pismo izjavljuje: "Jer

živi znaju da će umrijeti, a mrtvi ne znaju ništa."
Propovjednik 9:5

Postoji još jedna karakteristika sna koja je također vrlo značajna kada o njemu razmišljamo kao o ilustraciji smrti. To je očekivanje buđenja. Majka prespava svoje drago dijete u krevetić da prespava, pjeva mu umirujuću uspavanku sve dok mu se oči ne sklope u snu, a mali mozak ne uđe u zemlju zaborava. Dijete je sada bez svijesti, a majka na vrhovima prstiju tiho izlazi iz sobe, sretna u svojoj ljubavi prema svom dragom i radujući se u očekivanju da će sljedećeg jutra čuti divno klepetanje svog djeteta. Nema suza, nema bolnog srca, nema usamljenosti; jer dijete samo spava, a ujutro će biti budno sa svojim sjajem koji ponovno prožima dom.

U vezi s mladom djevojkom koja je umrla, Isus je rekao: "Djevojka nije mrtva, nego spava." (Matej 9:24). I ovdje, kao u Lazarovom slučaju, Isus je rekao da je smrt samo san - san, jer sa stajališta Božje odredbe života kroz Krista, mora doći do buđenja u jutro novog dana Zemlje, dana Kristove vladavine koji će

uskoro svanuti. Isus je rekao svojim učenicima: "Naš prijatelj Lazar je zaspao; ali ja idem tamo da ga probudim." (Ivan 11:11). Isus je namjeravao probuditi Lazara iz smrtnog sna, a svoju je namjeru kasnije i ostvario, na radost Lazarovih sestara i svih koji su ga voljeli.

PONOVNO ŽIVJETI

Nakon što je svojim učenicima objavio svoje namjere, Isus je otputovao u Betaniju, u dom svojih prijatelja Marte i Marije. Martha ga je srela dok se približavao njihovoj kući i nježno ga prekorila što nije došao dok je njezin brat još živ. Tada joj je Isus dao izvanrednu izjavu - riječi koje su odzvanjale stoljećima od tada, dajući utjehu tisućama ožalošćenih koji su uspjeli shvatiti njihovu divnu jednostavnost i vjerovati da će se jednog dana ostvariti. Rekao je: "Tvoj će brat uskrsnuti." Ivan 11:23

Ovo je velika nada Biblije za sve koji su umrli - oni će ponovno živjeti. Ali ne bismo smjeli zanemariti tu riječ "ponovno". Isus nije rekao Marti, Ne plači, jer tvoj brat nije stvarno mrtav. Bio je mrtav! Isus je jasno rekao svojim

učenicima: "Lazar je mrtav", i možemo biti sigurni da on ne bi proturječio ovoj istini u svom razgovoru s Martom; tako da je njegova poruka utjehe njoj bila da njezin brat treba ponovno živjeti, da će onaj koji je mrtav biti vraćen u život.

Stoljećima prije toga, prorok Job je upitao: "Ako netko umre, hoće li ponovno živjeti?" (Job 14:14). Važno je uočiti ispravan način na koji Job postavlja ovo pitanje. On ne pita: "Ako čovjek umre, je li stvarno mrtav?" ili, "Postoji li nešto u vezi čovjeka što ostaje živo nakon što tijelo umre?" Job je znao da je smrt stvarnost, sumorno tragična stvarnost. Znao je da je smrt kazna za grijeh, a budući da je cijeli svijet čovječanstva bio grešnik, svi su umirali. Ono što je Job želio znati bilo je hoće li mrtvi biti vraćeni u život - hoće li "ponovno" živjeti? Isus je odgovorio na ovo pitanje za Joba, za Martu i za sve koji su spremni prihvatiti jednostavnu istinitost njegovih riječi: "Brat će tvoj uskrsnuti."

Da mrtve treba vratiti u život u nekom budućem vremenu, Marti nije bila nova ideja, jer je vjerovala starozavjetnim obećanjima koja

pružaju ovu blaženu nadu. Prorok Job, nakon što je upitao: "Ako čovjek umre, hoće li ponovno živjeti?" pronašao odgovor i izrazio ga u vezi s vlastitom nadom, rekavši: "Sve dane svoje teške službe čekat ću (u smrti) da dođe moja obnova. Zvat ćeš i ja ću ti odgovoriti; čeznut ćeš za stvorenjem koje su stvorile tvoje ruke." Job 14:14,15

“POSLJEDNJI DAN”

U proročanstvu koje se odnosi na nadu u konačnu sudbinu djece koja su bila ubijena Herodovim ukazom u vrijeme kada je Isus rođen, Gospodin kaže uplakanim majkama, koje se u proročanstvu spominju kao Rahela, "Suzdrži svoj glas od plača i svoje oči od suza, jer će tvoj rad biti nagrađen," ... "Vratit će se iz zemlje neprijateljske. Dakle, ima nade za vaše potomstvo" govori Jahve. Jeremija 31:16,17

Marta je vjerojatno znala za ova divna obećanja koja su vjernicima jamčila dolazak vremena kada će mrtvi, mladi i stari, biti vraćeni u život. Osim toga, Isus je bio čest posjetitelj njihova doma, a ona je bez sumnje čula divne

riječi života dok su dolazile s njegovih nadahnutih usana. Dakle, kada joj je Isus rekao: "Tvoj će brat uskrsnuti", ona je odgovorila: "Znam da će uskrsnuti o uskrsnuću u posljednji dan." (Ivan 11:24). Da, znala je da će svi mrtvi "ustati" da će biti probuđeni iz smrtnog sna - jer je znala da je to Božji plan za sve ljude.

Što je Marta mislila pod "posljednjim danom"? Božji plan za spasenje i oporavak ljudske rase od grijeha i smrti podijeljen je na vremenska razdoblja koja se u Bibliji nazivaju "danim". Tijekom posljednjeg od ovih razdoblja, ovih dana, božanski plan oporavka će doći do svog završetka. "Posljednji dan" u Božjem planu traje tisuću godina - tisuću godina Kristove vladavine.

Činjenica da se o ovom razdoblju govori kao o "danu" vrlo je značajna, jer je u suprotnosti sa šest tisuća godina ljudskog iskustva koje mu je prethodilo, a koje se u Svetom pismu spominje kao vrijeme tame, noć tuge i umiranja. U vezi s ovom tamnom noći grijeha i patnje, te jutrom radosti koje slijedi, psalmist je

napisao: "Jer njegov gnjev traje samo trenutak, a njegova naklonost traje cijeli život! Plač može trajati cijelu noć, ali radost dolazi s jutrom." Psalam 30,5

Iako David govori o "gnjevu" Božjem, ne smijemo o njemu razmišljati kao o osvetoljubivom ili onom koji uživa u patnji svojih stvorenja. Niti će se njegov gnjev izraziti u mučenju zlih u paklu ognjenom zauvijek; ni u "čistilištu" na ograničeno vremensko razdoblje. Novi zavjet nam govori o "gnjevu" Božjem i objašnjava da se on čak i sada otkriva s neba protiv svake nepravde. (Rimljanima 1:18). Božji gnjev se otkriva u smrtnoj presudi koja se izvršava nad cijelom ljudskom vrstom - "Kao u Adamu svi umiru." 1. Korinćanima 15:22

U Božjoj je naklonosti život, izjavljuje psalmist. (Psalam 30,5). Ovdje je Božja naklonost suprotstavljena njegovom gnjevu. Kad su naši praroditelji prekršili Božji zakon, on im je uskratio svoju naklonost. Bez njegove naklonosti ne bi mogli nastaviti živjeti, pa je automatski rečenica "U zemlju se vraćaš, iz nje

si uzet, prah si i u prah ćeš se vratiti", počela je djelovati - počeli su umirati. Postanak 3:19

Ljudska rasa je od tada nastavila umirati. Kad je Bog povukao sunčevu svjetlost svoje naklonosti, "tama" se nadvila nad ljudsku rasu - tama toliko gusta da se osjetila u svim bolovima i bolovima povezanim s procesom umiranja. Ova "noć" iskustva svijeta s grijehom i njegovim rezultatom doista je bila noć plača. Ali to ne traje zauvijek! Bila je to duga i turobna noć, ali jutro dolazi, a s dolaskom jutra doći će i obećana radost - radost koja će biti neograničena kada smrt prestane pogađati svoje žrtve, a oni koji su umrli će, božanskom moći, ponovno oživjeti. Tako je bilo da kada je Isus rekao Marti, "Tvoj će brat uskrsnuti", njezin um je prirodno dočarao ovu prekrasnu sliku radosti koja će doći cijelom čovječanstvu u tom novom danu kada će blagoslovi života biti obasuti sve, stoga je njezin odgovor, "Znam da će uskrsnuti uskrsnućem u posljednji dan." Isus nije zaniijekao istinitost onoga što je Marta rekla. Doista, nedvojbeno je zbog njegove vlastite službe u onom domu u Betaniji ta nada u opće buđenje svih koji spavaju u smrti bila

tako svijetla u Martinom srcu. Umjesto toga, Isus je potvrdio njezinu vjeru, rekavši: "Ja sam uskrsnuće i život. Tko god u mene vjeruje, živjet će i nakon smrti. Tko god u meni živi i u mene vjeruje, neće umrijeti nikada." Ivan 11:25,26

"Ja sam uskrsnuće i život", rekao je Učitelj, misleći na to da će u tom budućem danu kada će mrtvi biti oživljeni, a Eden ponovno procvjetati, sa svojim granicama koje će obuhvaćati cijelu zemlju, on biti kanal božanske moći kroz koji će se to ostvariti. Isus je veliki Svjetlodavac svijeta - svjetlo života. (Ivan 1:9; 8:12; 9:5). Njegovo kraljevstvo će donijeti "dan" zdravlja i života. On će biti ono što prorok opisuje kao "Sunce pravde", koje će izaći s "liječenjem u svojim krilima". Malahija 4:2

KRIST

"Vjeruješ li u ovo?" Isus je upitao Martu. Vjeruješ li da sam ja taj koji će vratiti tvog brata u život u onaj dan kada će Božja namjera puna ljubavi prema čovječanstvu biti ispunjena? A

Marta je odgovorila: "Da, Gospodine", rekla mu je. "Uvijek sam vjerovao da si ti Mesija, Sin Božji, onaj koji je došao na svijet od Boga." (Ivan 11:26,27). Od vremena kada je čovjek pao u grijeh i smrt, Bog je obećavao da će poslati Izbavitelja.

Abrahamu je dano obećanje da će njegovo "potomstvo" "blagosloviti sve obitelji na zemlji". (Postanak 12:1-3; 22:18). Apostol Pavao objašnjava da je Isus to "sjeme" obećanja. (Galaćanima 3,16). Marta je to također znala, a budući da je obećani Krist trebao blagosloviti sve obitelji na zemlji, znala je da će on također morati biti "uskrснуće i život".

Čak je i u Martino vrijeme bilo više od četiri tisuće godina umiranja. Njezin rođeni brat je umro, pa je znala da će se ispuniti Božja obećanja da će blagosloviti cijelo čovječanstvo kroz Krista, one koji spavaju u smrti treba probuditi; i vjerovala je da je Isus taj koji će to učiniti - "U uskrснуću u posljednji dan."

"Svatko tko vjeruje u mene živjet će i nakon smrti", rekao je Isus. (Ivan 11:25). Ovdje je

jasno obećanje svim vjernicima o buđenju iz smrtnog sna. Namjera mu je bila prvenstveno uvjeriti Martu da Lazarova smrt nije posljedica njegovog nedostatka vjere ili odanosti Isusu. Lazar je vjerovao u Isusa, ali je ipak umro. To vrijedi za sve vjernike od tog vremena do danas. Isus je uvjeravao Martu i nas da smrt nije kraj - "Iako je umro", "Ipak će živjeti", to jest, bit će vraćen u život.

Zatim Isus povlači zavjesu neizvjesnosti u stranu i daje daljnji pogled na taj "posljednji dan" kako bismo mogli još više cijeniti bezgraničnu Božju ljubav u njegovom pružanju života cijelom čovječanstvu. Rekao je: "Tko god živi vjerujući u mene, neće nikada umrijeti." Ova izjava nije istinita za sadašnje vrijeme jer svi sada umiru. Budući život cijelog čovječanstva ovisi o tome hoće li se probuditi iz sna smrti. Ali bit će drugačije u tom novom danu - u danu u kojem "Sunce pravde" raspršuje tamu duge noći grijeha i smrti i donosi svjetlo i život cijelom čovječanstvu. Oni koji tada žive i koji vjeruju u Krista nikada neće umrijeti - oni će zapravo zauvijek ostati živi kao ljudska bića.

PRAVEDNI I NEPRAVEDNI

Tko će biti živ u tom "posljednjem danu", tom tisućugodišnjem danu kada će blagoslovi vječnog života biti osigurani svima koji tada povjeruju? Cijelo će čovječanstvo tada živjeti, jer je Božji plan probuditi sve iz sna smrti. Pavao kaže da će "biti uskrsnuće i pravedni i zli". (Djela 24:15). A Isus je izjavio: "Nemojte se tome čuditi, jer dolazi vrijeme kada će svi koji su u svojim grobovima čuti njegov glas i izaći." (Ivan 5:28-29). Utješna misao ostatka ovog odlomka Svetoga pisma uništena je pogrešnim prijevodom. Ispravno prevedeno glasi: "oni koji su činili dobro ustat će da žive, a oni koji su činili zlo ustat će da budu osuđeni." Ivan 5:29

"Oni koji su činili ono što je dobro", kaže Učitelj, doći će do "uskrsnuća života". Ovo je upućivanje na nagradu posvećenih vjernika koji su dokazali svoju vrijednost "slave, časti i besmrtnosti". (Rimljanima 2,7). Oni će živjeti i vladati s Kristom, kao dio Abrahamova "potomstva" kroz koje će sve obitelji na zemlji biti blagoslovljene. (Galaćanima 3,27-29). Oni će biti poput Isusa i dijelit će njegovu nebesku

slavu. (1. Ivanova 3,2). Njihova će biti "kruna života", čak i "božanska priroda". (Otkrivenje 2:10; 2. Petrova 1:4). Ali oni koji izađu u uskrsnuću živjeti i vladati s Kristom bit će vrlo mali broj u usporedbi s milijunima koji su umrli. Isus ih naziva "malim stadom" kojemu je Očeva volja dati kraljevstvo. (Luka 12:32). Velika većina mrtvih pripada onoj klasi koja nije činila dobro s božanskog stajališta. Oni umiru kao pripadnici grešne, umiruće rase. Prema ljudskim standardima, većina njih bili su moralno čestiti ljudi - dobri građani i dobri susjedi - ali nisu bili sljedbenici Učitelja u stopu; stoga im Kristova krv nije dala položaj pravednosti pred Bogom.

Ipak, Bog voli i njih te je poslao svog Sina da umre za njih kako bi imali priliku živjeti vječno. Vječni život kroz Isusa može se dobiti samo na temelju vjerovanja, a velika većina ljudske rase nikada nije imala pravu priliku vjerovati. Milijuni nikada nisu čuli za Isusa, a među onima koji su čuli za njega malo je onih koji su jasno shvatili pravu svrhu njegova dolaska na svijet. Bilo je toliko proturječnih teorija o Kristu i kršćanstvu da je većina poštenih ljudi zbunjena, i zbog

toga kršćanstvo nikada nisu shvaćali ozbiljno. Nisu namjerno bili zli, ali nisu činili "dobro" u smislu da su postali Isusovi sljedbenici.

Ovi milijuni također će se probuditi iz sna smrti. Pavao govori o tom buđenju kao o "spašenju", a Božja je volja, objašnjava on, da se "spase i dođu do spoznaje istine". (1. Timoteju 2,4-6). Velika istina koja će tada biti obznanjena svima - jasno i nepogrešivo - je da je Isus "dao sebe kao otkupninu za sve", to jest, da je umro za "grijehe cijelog svijeta", i da oni koji prihvate ovu odredbu mogu živjeti. 1. Ivanova 2,2

Na to je Isus mislio kada je rekao Marti: "Tko god živi", to jest, tko je probuđen iz smrtnog sna "u uskrsnuću u posljednji dan" "i vjeruje u mene, neće nikada umrijeti." (Ivan 11:26). To će biti vrijeme kušnje za svijet, vrijeme kada će se suočiti s velikom odlukom koja će značiti život ili smrt za vječnost. (Djela 17:31). Kad je Isus obećao da će izaći iz smrti, rekao je da će doći do onoga što je opisao grčkom riječju "krisis", to jest, vrijeme kušnje, kada, ako se obrate Bogu, Isusu i pravednosti, neće morati

ponovno umrijeti, nego će tako vjerujući "živjeti vječno". Ivan 6:51

“VJERUJETE LI U OVO?”

Kad je Isus Marti objasnio ovu divnu nadu u budući život, upitao ju je: "Vjeruješ li u ovo?" Ovo je pitanje koje traži srce za sve nas danas. Ako možemo iskazivati istinsku vjeru u Božja obećanja, velik dio gorčine i tuge bit će uklonjen iz naših srca kada nam naši voljeni budu oduzeti u smrti. Ako možemo vjerovati, znat ćemo da oni nisu otišli zauvijek, da će doći do veličanstvenog povratka mrtvih kući, do buđenja iz smrtnog sna. Isus je rekao svojim učenicima u vezi s Lazarom: "Idem tamo da ga probudim", a Isus ponovno dolazi pri svom drugom dolasku da probudi iz smrtnog sna sve one za koje je umro. Upravo je njegova žrtva pretvorila smrt iz vječnog zaborava u spokojan san iz kojeg će uslijediti buđenje.

KOLIKO ĆE TO BITI DOSLOVNO?

Bilo je toliko nesporazuma u pogledu nade u uskrsnuće da je mnogima teško shvatiti stvarnost onoga što će to značiti za ljude. Ali ne bi trebalo biti nejasnoća u vezi s tim, jer je Isus dao ilustracije vrlo doslovnog načina na koji se Božja obećanja trebaju ispuniti. Imamo jednu od ovih ilustracija u slučaju Lazara. Nakon što je Učitelj objasnio Marti veliku istinu općeg uskrsnuća, i razjasnio da u "posljednjem danu" oni koji su probuđeni i vjeruju u njega nikada neće umrijeti, otišao je do groba njezina brata, i korištenjem božanske moći, pozvao ga iz smrti.

Isus se obratio Lazaru, rekavši: "Lazare, izađi!", a izvještaj nam govori da je "Mrtvac izašao." (Ivan 11:43,44). Isus je tada dao upute da skinu grobnu odjeću s njega kako bi ponovno mogao biti slobodan za druženje sa svojom obitelji i prijateljima. Vratio se s njima, isti Lazar kao prije smrti. On nije bio fantom, niti duh. Nije trebao nagingjati stolove ili zveckati zrcalima kako bi svojim prijateljima dao do znanja da je u njihovoj sredini, jer im je bio

vraćen, osobno i tjelesno. Kao što je Lazar bio mrtav, tako je sada bio živ, a njegove sestre i prijatelji radovali su se. U ovome imamo praktičnu i razumljivu ilustraciju onoga što će značiti ljudskom rodu kada svi koji su u svojim grobovima čuju Isusov glas koji ih budi iz smrtnog sna. Pomnožite u svom umu milijarde puta onu scenu radosti u Betaniji kada je Lazar čuo glas božanskog autoriteta koji ga je probudio iz smrti, i tada ćete donekle razumjeti što Bog misli u svojim obećanjima da će blagosloviti sve obitelji na zemlji. Upravo je taj krajnji cilj Isusova dolaska na svijet opravdao poruku anđela u noći kada se rodio, onu poruku koju su opisali kao "radosnu vijest koja će izazvati veliku radost za sve ljude. Danas vam se u gradu Davidovu rodio Spasitelj; on je Mesija, Gospodin." Luka 2:10,11

Je li vam srce slomljeno jer je netko vama drag odveden u smrt? Teško je to iskustvo, jer u životima onih koji ostaju ostaje užasna praznina. Ali hrabro; razdvojenost nije zauvijek. U radosnom sutra Božjeg plana - sutra koje je sada blizu - u tom veličanstvenom vremenu ponovnih susreta, ponovno ćete

vidjeti svoju voljenu osobu. U međuvremenu, nastavite imati vjeru u Božja obećanja i njegovu sposobnost da ta obećanja ispuni. I ako možete, prepustite se velikoj radosti govorenja drugima o nadi koja nadahnjuje vaše srce i omogućuje vam da idete kroz tamu noći dok čekate radost koja će, budite sigurni, doći ujutro.